

Om stjaalne eller bortkomne Checks henvises til Bemærkningerne til § 35.

Til § 33.

Bestemmelsen hører maaske teoretisk set ikke hjemme i Checklovgivningen, idet den handler om Forholdet imellem Trassent og Trassat, der ikke er et checkretligt Forhold. Konferencen i Genève ansaa det imidlertid for praktisk og naturligt, at Bestemmelsen, der hænger sammen med Reglerne om Tilbagekaldelse af Checks, og som var foreslaaet ogsaa i sin Tid i Haag i 1912, se Actes I, 1912, Side 191—202, ligesom den fandtes i Eksperternes Forslag, blev optaget i Checkloven. Da en tilsvarende Regel ikke findes i E. V. L., udtalte Konferencen, at den Omstændighed, at Reglen findes optaget i den ensartede Checklov, ikke maa lede til nogen Slags Modsætningsfortolkning med Hensyn til E. V. L., se Udtalelserne i Rapporten under Nr. 94, (Bilag B. Sp. 5063—66). Naar det udtales, at Trassentens Død eller Umyndighed ikke berører Checkens Gyldighed, sigtes derved i første Række til Checkens Virkning som Fuldmagt.

En tilsvarende Bestemmelse kendes ikke i Checkloven af 1897.

Fra nordisk Side blev det paa Konferencen i Genève foreslaaet ogsaa at optage Regler om Indvirkningen af Trassentens Konkurs. Forslaget blev imidlertid tilbagetaget, da det under Debatten viste sig, at der ikke kunde opnaas Enighed om at optage slige Regler i den ensartede Checklov, og Konferencen vedtog at overlade de enkelte Lande i saa Henseende at træffe Bestemmelser, som maatte anses for ønskelige, se Udtalelserne i Rapporten under Nr. 91 (Bilag B. Sp. 5063). Da nu den gældende Checklov af 1897 saavel som Vekselloven af 1880 og Forslag til Veksellov ikke indeholder Regler af denne Art, er man blevet enig om, at ej heller de nordiske Checklovsforslag bør indeholde saadan Bestemmelse, og der sker derfor paa dette Omraade ingen Ændring i hidtil gældende Ret. Dog bør det fremhæves, at den Omstændighed, at Trassenten erklæres Konkurs, efter at Checken er udstedt og har erholdt Bekræftelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 25, ikke medfører, at Bekræftelsen derfor bortfalder, idet Trassatbanken baade er berettiget og forpligtet til at indfri en saadan Check i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 25.

Til § 34.

Reglen, der omhandler Betaling af Checks, derunder delvis Betaling, stemmer med hidtil gældende dansk Ret, jfr. C. L. § 3. Spørgsmaalet, om Trassaten kan nægte

delvis Betaling af en Check, for hvilken der ikke maatte være fuld Dækning, blev paa Konferencen holdt udenfor Checkloven og er saaledes overladt den almindelige Lovgivning til Afgørelse. Se om partiel Betaling af Checks, Jacques Bourteron: Le Chèque, Side 373 og ff. og samme Forfatter: Le droit nouveau du chèque, Side 41 og ff., Michaelis: Scheckgesetz, Side 128 og 135, og Chalmers: A digest of the law of bills of exchange, Side 235.

Til § 35.

§ 35 indeholder en Regel bygget over Bestemmelsen i E. V. L. § 40, 3. Stk. — jfr. V. L. § 39 og C. L. § 3 — og foreskriver, at Trassaten, som betaler en saadan Check, som omhandles i § 14, 1. Stk. — Bestemmelsen omfatter saaledes ikke Rekta-Checks og Ihænderhverchecks, der kan behandles efter almindelige Retsregler, jfr. Jul. Lassen: Obligationsretten Alm. Del III. Udgave Side 639—647 — er pligtig at forvisse sig om, at Endossementerne udgør en behørig sammenhængende Række. Han skal dog ikke prøve Ægtheden af Endossementernes Underskrifter, hvilket i Overensstemmelse med hidtil gældende dansk Ret vil sige, at en Trassat, der er i god Tro, fritages for at undersøge, om f. Eks. et foreliggende Endossement maatte være falsk eller om den, der har tegnet Endossementet har den fornødne Bemyndigelse dertil, jfr: i saa Henseende Rasting: Den danske Veksel- og Checklovgivning, Side 143—144.

Ifølge Forhandlingerne paa Konferencen — se Rapporten under Nr. 97 (Bilag B. Sp. 5065—68) — udtaler § 35 intet om Trassatens Risiko, naar han betaler en saadan Check, som omhandles i § 14, 1. Stk., eller en Check til Ihænderhaveren, og ej heller om, hvorvidt Trassaten befries i Forhold til Trassenten ved den skete Betaling af en Check; disse Forhold overlades den almindelige Lovgivning at afgøre, men Konferencen er klar over, at man paa dette Omraade vil kunne bringe Bestemmelserne i E. V. L. § 40, 3. Stk. til Anvendelse, for saa vidt Checkens særlige Natur tillader en Analogislutning fra Vekselreglerne. Efter dansk Ret forekommer det ret utvivlsomt, at tilsvarende Legitimationsregler, som de i E. V. L. § 40, 3. Stk., 1. Pkt. fastsatte, maa komme til Anvendelse paa Checks, jfr: herved C. L. § 3 og Julius Lassen: Obligationsrettens almindelige Del, 3. Udgave, Side 639 ff., og herefter maa der formentlig ogsaa kunne blive Anvendelse for Regler svarende til de i E. V. L. § 40, 3. Stk., 1. Pkt. anførte om Svig og grov Uagtsomhed, hvis Spørgs-